

180. Andersson, Pettersson och Lundström.

Vänner jag ä-ger, det kan jag be-dy-ra, of-ta vi träf-fas i
bro-der-ligt lag; var-dags-kon-sel-jen be-står ut-av
fy-ra: An-ders-son och Pet-ters-son och Lund-ström och jag.

2. Om politiken vi sällan hörs språka,
Ej nihilister få del i vårt lag,
Vi haver nog, när varandra vi råka,
Andersson och Pettersson och Lundström och jag.
3. När omkring bålen av punsch och madeira
Lustigt vi samlas att fästa en dag,
Då om kalaset vi repartisera,
Andersson och Pettersson och Lundström och jag.
4. Ha vi ej mynt, på varandra vi lita
Låna en krona, när kassan är svag.
Få vi ej pengar, så ta vi på krita,
Andersson och Pettersson och Lundström och jag.
5. Supa oss fulla, det göra vi sällan,
Nyktra vi äro ej heller nå'n dag,
Utan vi äro så där mitt emellan
Andersson och Pettersson och Lundström och jag.